

1. ΧΡΗΣΕΙΣ ΓΗΣ Ο ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΣ ΑΣΘΕΝΗΣ

Μέσο: . . . . . ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 29/04/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 29/04/2023

Σελίδα: 31

Χρήσεις γης, ο διαχρονικός ασθενής

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ

Με αφορμή την αρνητική δημοσιότητα των τελευταίων εβδομάδων γύρω από τα φαινόμενα βίας εις βάρος δημόσιων λειτουργιών, αλλά και καταστάσεις ανομιίας και αυθαιρέσις που έχουν λάβει τεράστιες διαστάσεις στο νησί της Μυκόνου, προκαλώντας την παρέμβαση του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου αλλά και του ίδιου του πρωθυπουργού, θα πρέπει, δυστυχώς, να επανλάβουμε κάποιες αυτονότες αλήθειες.

Και αρχάς, οι αυθαιρέσις που έχουν δει το φως της δημοσιότητας στη Μύκονο δεν είναι σημερινά φαινόμενα. Δεν «κτίστηκαν» σε μία ημέρα οι παράλιες του νησιού. Ούτε φυσικά συμβαίνει μόνο στη Μύκονο. Συμβαίνουν και σε άλλες περιοχές της χώρας, ίσως όχι στον ίδιο βαθμό, αλλά σίγουρα δεν «πουλάνε» όσο πουλάει το brand Μύκονος.

Τρία τα προβλήματα και αντίστοιχες οι λύσεις που πρέπει να αναζητήσουμε: χρήσεις γης, στελέχωση πολεοδομιών, αλλά και χωρητικότητα των τουριστικών μας προορισμών.

Οι χρήσεις γης αποτελούν αναμφίβολα τον μεγάλο ασθενή διαχρονικά, με δεδομένη και την αγάπη μας στην Ελλάδα για την εκτός σχεδίου δόμηση, σχέση λατρείας που ανατροφοδοτείται και από εμάς, ως πολίτες.

Τι κτίζουμε, πού το κτίζουμε και πώς το κτίζουμε, είναι κάτι που συστηματικά, ίσως και εκουσίως αγνοούσαμε, ενώ οι δυσκαμψίες, οι καθυστερήσεις στις εγκρίσεις πολεοδομικών μελετών και οι ιδεοληψίες συγκεκριμένων ομάδων (εντός και εκτός υπουργείων) οδήγησαν πολλές περιοχές σε καταστροφή. Σε αυτές όπου η «ανάπτυξη» δεν περίμενε τα αρ-

γά αντανakλαστικά της δημόσιας διοίκησης και βρήκε τρόπους να προχωρήσει μόνη της, τις περισσότερες φορές χωρίς καμία ορθολογική και βιώσιμη διαχείριση. Αλλωστε η πολυνομία, ειδικά στην πολεοδομική της... έκδοση, είναι γνωστή στη χώρα.

Θα μπορούσαμε να αισιοδοξούμε, πάντως, έστω και τώρα, με την πολύ σημαντική πρωτοβουλία του ΥΠΕΝ για ένταξη στο Ταμείο Ανάκαμψης των τοπικών πολεοδομικών σχεδίων για όλη την Ελλάδα, αν και αυτά δεν πήγαιναν με τους ρυθμούς που τέτοια εμβληματικά για τη χώρα έργα προχωράνε, πέρα και πάνω από τις όποιες προσπάθειες υπουργείου, ΤΕΕ ή του Δήμου Μυκόνου που έχει κινήσει τις διαδικασίες για το δικό του ειδικό πολεοδομικό σχέδιο.

Και δεν είναι μόνον οι τουριστικοί προορισμοί, αλλά και οι περι-

οχές στις οποίες αναπτύχθηκαν άναρχα, ελλείψει σχεδίων και υποδομών, βιομηχανικές ζώνες. Και εκεί τα αδιέξοδα είναι προ των πυλών, αν δεν έχουν ήδη διαβεί τις πύλες αυτές.

Δεύτερο ζήτημα, η προφανής, διαχρονική υποστελέχωση (έως και καθόλου στελέχωση) των πολεοδομιών στη χώρα. Και το πρόβλημα γίνεται ακόμη πιο δυσεπίλυτο, όταν μιλάμε για τέτοια νησιά, στα οποία ακόμη και οι νεοδιορισμένοι μηχανικοί της πρόσφατης προκήρυξης 13Κ αδυνατούν στην πράξη να ζήσουν λόγω των γνωστών προβλημάτων στέγασης, κόστους ζωής κ.λπ.

Γιατί αν είχαμε ικανούς μηχανισμούς ελέγχου τόσο στη φάση υποβολής των αδειών όσο και στη φάση της κατασκευής, θα μπορούσαμε να προλάβουμε καταστάσεις, οι οποίες όμως δύσκολα μαζεύο-

νται αφού κατασκευαστούν. Συνεπώς ναι, οι πολεοδομίες θέλουν προσωπικό και ιδίως σε τέτοιες περιοχές, θα πρέπει να έχουν την έδρα τους εκεί, τοπικά και όχι κεντρικοποιημένα.

Τρίτο ζήτημα, η φέρουσα ικανότητα κάθε τόπου. Τελικά, πόσο τουρισμό χωράει η Μύκονος, η Σαντορίνη, αλλά ακόμη και η Αθήνα ή η Τρίκαλα; Πώς μπορούμε να διασφαλίσουμε τη διατήρηση της φυσιογνωμίας των νησιών ή και των πόλεων μας από τον υπερτουρισμό, τα υπεράριθμα τουριστικά καταλύματα βραχυχρόνιων μισθώσεων και την υπερβολική κίνηση, δόμηση, κατανάλωση, που όλα τα παραπάνω δημιουργούν; Τελικά, αντέχουν τόσο «ένταση» αυτές οι περιοχές αλλά και οι υποδομές τους; Αποσιγή μου είναι πιας όχι, αλλά με αφορμή τη νομοθετική αρχή που έγινε για τον παρεμβα-

τικό ρόλο και λόγο των δημοτικών αρχών στο θέμα των βραχυχρόνιων μισθώσεων, θεωρώ πιας κάτι αντίστοιχο πλέον πρέπει να εφαρμοστεί και σε τέτοιους προορισμούς. Να βάλουμε ένα όριο που συσχετίζεται με τον πληθυσμό, την έκταση, τη φυσιογνωμία, αλλά βασικά με τη βιώσιμη ανάπτυξη κάθε περιοχής. Και τότε η Αυτοδιοίκηση μπορεί και θα αναλάβει τις ευθύνες της, στεκόμενη στο ύψος των περιστάσεων.

Εχουμε δουλειά μπροστά μας, αλλά πρέπει να την κάνουμε προκειμένου να μην παριστάνουμε τους έκπληκτους, με αντίστοιχες καταστάσεις στο μέλλον.

Ο κ. Δημήτρης Παπαστεργίου είναι δήμαρχος Τρικκάλων, πρόεδρος της ΚΕΔΕ.

• Ο κ. Χρήστος Γιανναράς απουσιάζει εκτάκτως.